

RIVIERCRUISE OP DE SEINE VAN PARIJS NAAR HONFLEUR

Of nog: de wondermooie “scène” van de Seine.

28 augustus - 1 september 2026

Of ik getwijfeld heb aan wat de riviercruise zou zijn?

Zeker, ook ik heb me vooraf de vraag gesteld: “Wat gaat dat worden, zo’n riviercruise.” Ik had nog nooit op een cruisereis mee gevaren. Vaste grond onder mijn voeten is al wel genoeg. Ik had die grote reuzecruiseschepen zelfs nog vervloekt in Venetië en in Cagliari in Sardinië. Ook de verhalen van malheuren op grote cruiseschepen zullen mensen de rimpels op hun voorhoofd hebben doen groeien, met de grote vraag: “Is dat wel iets voor mij?”. Ewel, het is meegevallen, zelfs veel beter dat ik had durven denken. Doorwinterde wereldreizigers met hun zeebenen wisten natuurlijk wel reeds dat het een en al plezier zou zijn. Of we “rivierbenen” nodig hebben om niet zeeziek, pardon “rivierziek” te worden zullen we zien.

Zozeer plezier zelfs dat je wat triestig wordt als je het schip verlaat, traag de voeten schuifelt over de loopplank en terug met een klein hartje het gewone leven binnenstapt. Gedaan met de intense voldoening. Zo’n gevoel krijg je enkel als het je echt deugd heeft gedaan. Een cruise, in ons geval een riviercruise, is ook zo verschillend van een reis per autocar, trein of vliegtuig. Eenmaal over de valreep (loopbrug) bent gestapt, treed je precies binnen in een afgesloten klein dorp, of noem het een drijvend hotel. Het is een leven apart, een ander leven. Je voelt je er zo vlug “thuis” dat je je na een paar dagen afvraagt: “Is het al gedaan? En nu?” Volgt dan enige ontwenning? De enige remedie is misschien een nieuwe cruise?

Een cruise is bijna zoals het leven, maar dan in het kort

Een riviercruise is bijna een verkorte versie van het leven. Met de betaling wordt de reis al een “embryo” dat langzaam groeit richting afvaart. Loop je dan de valreep over, dan ben je herboren en begint je cruiseleven. Van dan af gaat het in een razend snel tempo, zoals ook het leven als je ouder wordt. Een nieuwe leven is altijd verkennen en zeer snel bijleren. Reizen is overigens altijd een leven op zich: leven aan boord met af en toe een uitstap. Leven is alles nieuw leren kennen, ontmoeten, praten, eten en drinken, plezier maken, ziek worden, zingen, treuren, helpen, zorgen, rusten, slapen en wakker liggen. Reizen is zien, horen, smaken, beleven, voelen en aanvoelen, een bad, een uitdaging, verwondering en bewondering, ontmoeten en ontmoeten. Het bezoek aan de begraafplaats was dan al bijna een symbolische afsluiting van het cruiseleven. Met na het bezoek de start van de autocarrit terug naar het gewone, alledaagse (saaie?) leven. En nagenieten van een cruisereis die buiten verwachting meeslepend goed is geweest. Hier moeten we natuurlijk met 2 woorden spreken. Wie onderweg ziek wordt, wie met persoonlijke medische of andere zorgen zit, heeft de cruise anders ervaren. Toch hopen we dat de cruise een rustgevende en deugddoende ervaring is mogen zijn.

Wat maakte de cruise zo bijzonder?

Wat onze NEOS-Damme cruise speciaal heeft gemaakt? 39 mensen die mekaar beter hebben leren kennen. Respect voor mekaar hadden. Zorgzaam en bezorgd zijn geweest. Hebben geluisterd naar de kleine en grote verhalen van geluk en ongeluk, van vreugde en verdriet. Horen dat een paard thuis plots is gestorven. Horen dat iemand met een ernstige ziekte te kampen heeft. Horen hoe hard iemand heeft gewerkt en geslaagd is in wat hij of zij heeft ondernomen. Horen hoe mensen zware tegenslagen in relaties of familie te boven zijn gekomen. Mee de tranen voelen komen met iemand die nog treurt om een overleden partner. Zien hoe mensen die zonder partner meereizen, op hun manier opgenomen zijn in de groep. Neos Damme, écht een familie.

Vaststellen dat bijna iedereen bij de maaltijden eens met iedereen anders samen heeft genoten van het eten. Bewonderen dat sommigen durven dansen of zingen, maar er evengoed mee kunnen glimlachen als je vaststelt dat niet iedereen ... goed kan zingen of dansen. Voor de zoveelste maal beseffen dat de wereld toch zo klein is, want: ken je die en die, en is dat geen familie, of ben jij echt die en die, en woon jij niet daar of ginds. En praten over de boerenstiel, over het bakkersleven, over het slagersambacht, over onderwijs, administratie, bedrijf en de medische wereld, en over het soms toch zo doodgewone en toch boeiende leven. Toch wonder hoe mensen naar mekaar toe groeien. Iedereen kon op haar of zijn manier gaan en staan, wandelen of rusten, genieten van een drankje, ook als het gewoon "maar" water was.

Ieder einde is ook een nieuw begin.

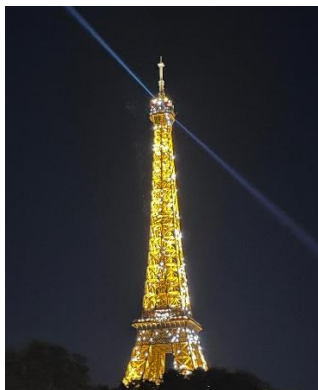
Tot de autocar stopt in Sijsele... Dan is het valiezen pakken, een snelle groet, een zoen en zoef. Vlug naar huis. Zoals dat zo normaal is in het leven. Licht en donker, geluid en stilte, drukte en rust, je open stellen en je geest weer afsluiten. Was de rugzak even wat lichter tijdens de cruise, dan rust het volle gewicht van de rugzak van het leven weer ten volle op de schouders en rug. Of kijkt men al uit naar de volgende reis of activiteit.

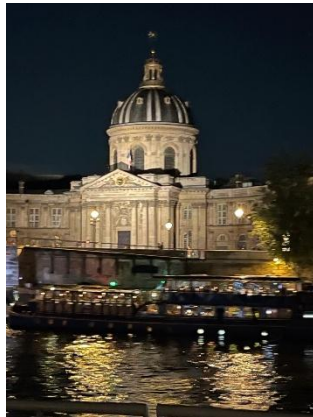
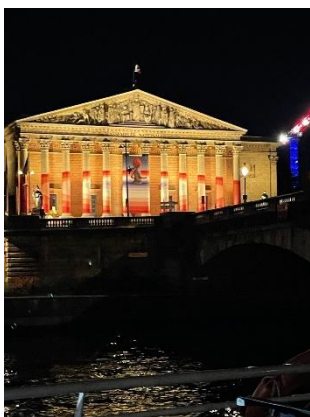
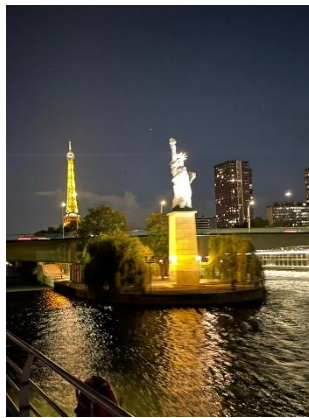
Juist, aan alles komt een einde, maar wat was er wel te doen?

Je zou er uiteraard moeten bij zijn om alle verhalen over wat we gezien, ervaren en bezocht hebben, te kennen. Laat me enkel een ooggetuigen verslag geven. Ik hoop dat je zo een beetje het gevoel kan hebben dat je toch meegereisd bent, als je er niet bij was.

We starten in Sijsele fris en droog. Iedereen stipt op tijd. Iemand heeft moeten afzeggen wegens rugpijn. Dat is spijtig. Onderweg wat regen. Een halte in wegrestaurant in Péronne. File in de wijde omgeving van Parijs, voorbij Stade de France, en toch op tijd aan het Louvre. Dreigend zwarte wolken laten tijdens de wandeling even wat natte druppels vallen. Net genoeg om er niet te moeten over zeuren. Doen we toch nooit? De boeiende gegidste wandeling is wat langer dan aangegeven. Onderweg een flink stuk van de mooie stad langs de Seine bewandeld. Met zicht op musée d'Orsay, Hotel des Invalides, Tour Eiffel, Trocadero, de ballon van de OS, Grand Palais en Petit Palais, Grootse Russische orthodoxe kerk met groot complex, Tuilerieën, La Madeleine, Parlement, de tunnel met plein waar prinses Diana is gestorven, obelisk, Albert I, ... met verhalen over glorie en verval, over revolutie en veldslagen, onthoofdingen en kroningen (hoewel het eerst een kroning en daarna een onthoofding zal zijn geweest, denk ik toch), ...Parijs heeft 20 arrondissementen, terwijl Brussel, Deauville of zelfs de Seine gekscherend het 21ste arrondissement worden genoemd.

Enkelen nemen onderweg een fietstaxi, anderen vinden dat ze de Tour Eiffel nog moeten beklimmen, ... met de lift natuurlijk. Tot we amper nog op onze benen aan het cruiseschip komen. Oef. Even wat rusten en verfrissen en dan kennis maken met de werkelijk voortreffelijke keuken van ons 5 ankerschip Renoir van CroisiEurope. 110 m lang, 11 meter breed. 3 krachtige motoren met schroef uiteraard en een boegschroef voor het fijne heen en weer werk. Valiezen zijn al door bemanning aan boord gebracht en staan op ons te wachten aan de kajuit. Hoe leuk is dat toch.

We varen 's avonds en bij nacht al naar Versailles. Toch eerst een speciale vaart door het verlichte "**Parijs bij nacht**". Wie op het zonnedek in een zetel ligt, moet strikt blijven liggen of kan zijn kop (pardon hoofd) kwijt zijn door de zeer lage bruggen over de Seine. Sommigen zouden het geprobeerd hebben, maar werden net op tijd in hun zetel gedrukt door de bemanning. Het is altijd beter om er je hoofd bij te houden nietwaar. In Versailles brengt een bus ons na het petit dejeuner naar het zo beroemde kasteel. Ook al bezocht door de machtigen van deze wereld. Dat is dubbel. Een pracht van een geheel, over de eeuwen heen gegroeid en weelderig aangekleed met tuinen in niveaus en een waterpartij. Een cultureel en artistiek monument. Anderzijds moet je er bij denken wat dit gekost heeft en betaald is met

zware belastingen, zoals ook de vele veldslagen en oorlogen die op kosten van de gewone, arme burger zijn verlopen. Die vaak dubbel betaald heeft met zijn leven. Ook hier heeft men het geld van de Joden weten vinden. Schoonheid en schandig tegelijk.

Terug naar de boot met dejeuner, namiddag en nachtvaart om tijdelijk aan te meren in Rouen. Wachten op het tij om naar Honfleur te kunnen doorvaren. 11 moedigen nemen onderweg de facultatieve excursie naar o.m. Etretat. Rond de middag terug samen voor het dejeuner gevolgd door vrij bezoek met audiogids aan het sympathieke Honfleur. Ondertussen waren we al onder indrukwekkende Pont de Normandie gevaren. Hoe men dat in mekaar gekregen heeft en hoe de brug blijft hangen is ons echt een raadsel. Maar het is al een kunstwerk op zich. Aan de overkant van het estuarium ligt de oliehaven van Le Havre. In Honfleur valt het lieve centrum op met de vissershaven, de Lieutenance (gebouw), le vieux bassin, typische Rue des Lingots, de bijzondere houten Sainte-Cathérinekerk met dubbele middenbeuk, en nog veel meer. Met de typische Normandische stijl. De lange en belangrijke geschiedenis van Honfleur vind je terug op o.m. Wikipedia.

Late namiddag en nachtvaart richting Rouen. Na petit dejeuner: bezoek met de keuze tussen een Engelstalige of Franstalige gids. Heel mooie historische binnenstad. Belangrijke haven met industrie. Ooit overvallen door de Noormannen met Rollo die koning van Normandië werd. De naam Normandië komt ook van de Noormannen. Vervolging van de Joden is van alle tijden. Spijtig genoeg. In 1096 kwam door een pogrom een einde aan de welvaart van de toen grote Joodse gemeenschap. Mede door de kruistochten? Stad van Jeanne d' Arc. Bewogen geschiedenis. Van hieruit werd ook het Vrijheidsbeeld naar de US verscheept, weliswaar in delen. Heeft erg geleden door bombardementen van de geallieerden in WO II. Bewonder le Gros Horloge (merk op: mannelijk), vakwerkhuisen, Palais de Justice, op voorheen Joodse wijk, de imposante kathedraal met de breedste voorgevel en een ijzeren torenspits, de prachtige Sainte-Jeanne-d' Arc kerk. Het dak heeft de vorm van een

omgekeerd schip. Verbluffend zijn de grote, schitterende hoge glasramen die tijdig gered zijn uit de Saint-Vincentiuskerk die in WO II werd verwoest. Ook over Rouen vind je veel info op Wikipedia.

Na dejeuner, zoals alle maaltijden aan boord, dag en nachtvaart naar Parijs. Hier wat info over afstanden en andere wisselwasjes. De Seine tussen Honfleur (zee) en Parijs is meer dan 400 km lang door de vele meanders. Aan max 15 km. per uur. Wie de Seine heeft aangelegd moet dronken zijn geweest, zo kronkelen. De Noormannen zijn ons vooraf gegaan op de Seine. Ze zijn tot Parijs en zelfs verder gedaan in meerdere beurten. Of er toen al sassen of stuwen waren op de Seine weet ik niet, maar nu liggen er tussen Rouen en Parijs 6 stuks. Tot Rouen is de Seine een Zee-Seine en dus ook getijdenrivier. Hoe de kapitein met enkele sticks en schermen ons op de Seine laat glijden en met millimeterwerk ons door sluizen loodst, is effenaf kunst en métier. Nog dit: de totale bemanning van het schip telt 23 personen die vaak dubbele rollen moeten invullen. En ze hebben dat prima gedaan.

Adembenemende, bijzondere en kippenvel bezorgende momenten

De **nachtelijke vaart** door het verlichte Parijs was adembenemend mooi. Vrijdagavond en op de oevers volop muziek en uitgangsleven. Luidruchtig ook.

Op het zonnedek hadden we vaak prachtig **zonneweer**. Tijd om foto's te nemen, te babbelen, te zingen, te lezen of te slapen. Met soms heel mooie en donkere wolkenformaties. En ... regen als we binnen waren en zon als het nodig was.

Zingen hebben enkelen aangedurfd tijdens de **Karaoke-avond**. Voor wie er bij was: dol plezier. **Dansen** op muziek à la Guingettes. Kunnen dansen was niet nodig, wel bewegen, hoe dan ook. We kunnen nooit meer het lied van Octaaf vergeten: **Laat de zon in je hart**.

Het **galadiner** was om je vingers af te likken. Zo lekker. Bijna een sterrenrestaurant waardig. En zo vlot bediend! Iemand had er zelfs een “duur” kleed voor gekocht in Rouen...

Père Lachaise als afsluiter was de moeite waard om er eens te zijn. Normaal moet je vele uren nemen om te kuieren, graven van bekende en onbekende mensen te “verkennen”. Grote en kleine grafmonumenten of een eerder eenvoudige grafplaat. Kriskras voor en achter mekaar. Scheef verzakt, verweerd of bekleed met mos. Niet iedereen die de wandeling heeft gedaan heeft al deze graven kunnen afvinken: Gilbert Bécaud, Frederik Chopin, Edith Piaf, Simone Signoret, James Morrison, Oscar Wilde, Delpeche, Montana. Ook een monument m.b.t. de slaven. Monument voor de holocaust. Op deze begraafplaats van doden kun je naar een niet op zijn mondje gevallen medereiziger veel “beleven”. En het is nog waar ook. Waar we ons niet aan hadden verwacht zijn de forse hellingen en trappen. Je

moet er iets voor over hebben om hier je familielid, vriend of idool te bezoeken en je er dichterbij voelen dan je levend ooit had kunnen beleven. Meteen is dit de tweede beroemde begraafplaats die we met Neos bezoeken, na de kerk van Saint-Denis waar koningen en Franse adel rusten onder kunstige en minder kunstige tombes. Wat men toch allemaal over heeft voor doden, in de vergeefse hoop hen een ultieme eer te bewijzen en eeuwige bekendheid toe te kennen.

Individuele leuke momenten en ontmoetingen. Iedereen zal ook haar of zijn persoonlijke ontmoetingen, ervaringen en gesprekken hebben gehad. Verheffend, bemoedigend, troostend, of hoe dan ook.

Bij het **naderen van Parijs** bij het ochtendgloren zie je de Eiffeltoren groeien tegen de wolkeloze kleurige hemel.

Kunnen eten, rusten, zonnen, babbelen, ... **terwijl het landschap naast je of aan je kajuitraam traagzaam, stil voorbij glijdt.** Wat een luxe is dit. Bijna langs het hele traject van de Seine, behalve in Parijs en Rouen, zie je enkel natuur, bomen, watervogels, veel zwanen, kleine dorpjes, imposante villa's, kalkrotsen. Je hebt er geen woorden genoeg voor.

Onze reis hebben we geboekt bij de **cruise-aanbieder Pickoly. Zaakvoerder Fabienne** is heel de cruise en heen- en terugreis vanuit Sijsele bij ons gebleven om te zorgen voor een piekfijn verloop. Kleine of grote problemen werden competent opgelost. Info op het schip in Engels, Spaans en Frans werd naar ons Vlaams vertaald en herhaald door Fabienne. Een heel bijzondere ervaring die onze reis uniek heeft gemaakt. Samen met de voltallige bemanning.

De denker van Rodin?

23ste lid van de bemanning schenkt perfect?

Tekst: Will V met info van de bemanning, gidsen en Wikipedia.

Foto's: Will, Bernadette en Myriam, Walter, Anne, Linde, Ronny